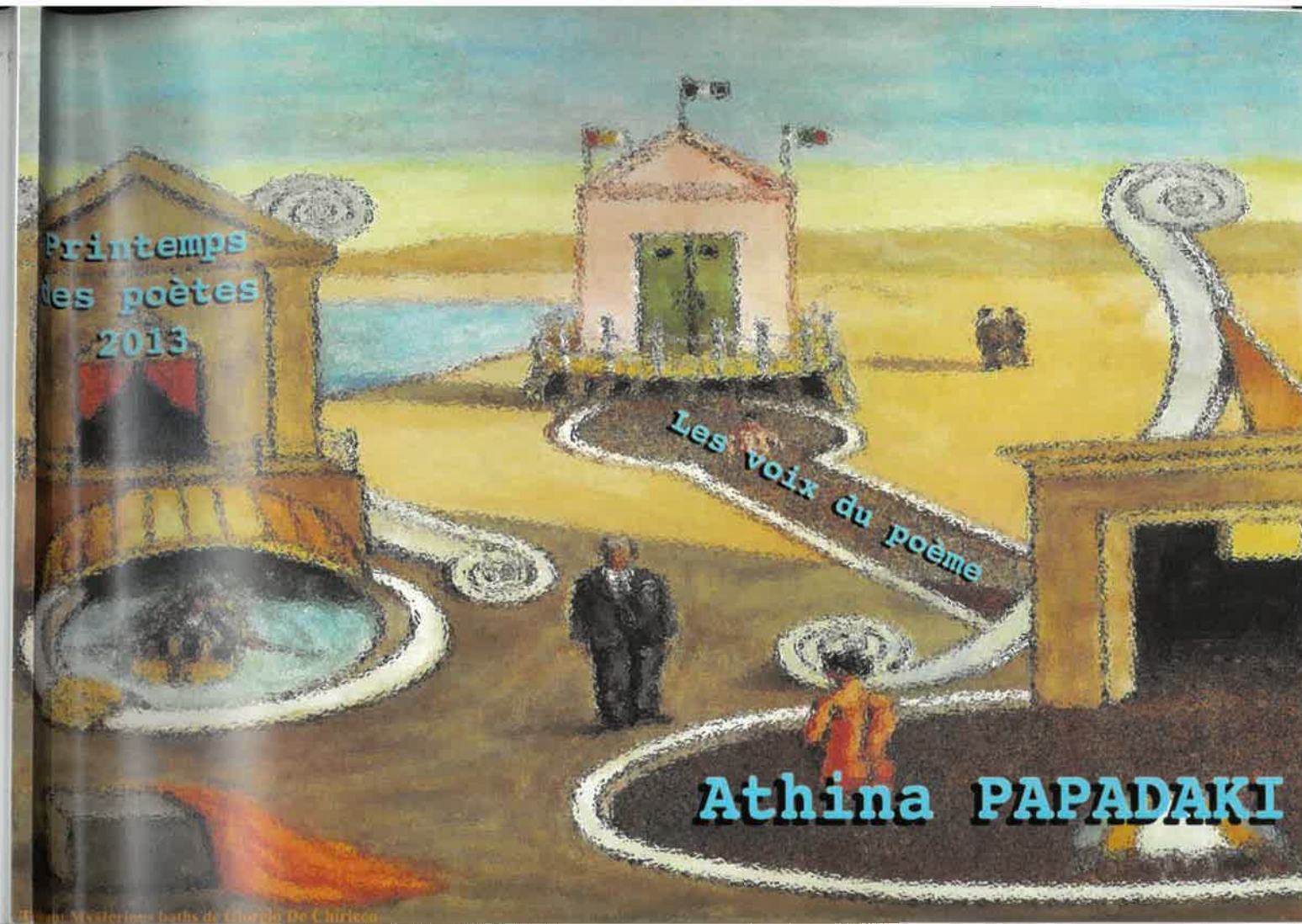

EDITION 2008 Antonis FOSTIERIS- Yorgos MARKOPOULOS
EDITION 2009 Argyris HIONIS
EDITION 2010 Yiannis RITSOS
EDITION 2011 Stratis PASCALIS
EDITION 2012 Thanassis HATZOPOULOS
EDITION 2013 Athina PAPADAKI

Cette édition bilingue, francogrecque, de la poésie d'Athina PAPADAKI,
est un souvenir de la soirée exceptionnelle du samedi 16 mars 2013
à l'**ANSA** de Lyon dans le cadre du Printemps des Poètes.

DEKALION
DEYKANTON
ASSOCIATION CULTURELLE FRANCOHELLENIQUE

Athina PAPADAKI

Illustration: M. Katerinos bathis de Giorgio De Chirico

Πρόλογος

Φέτος στα πλαίσια της Ποιητικής Ανοιξης έχουμε καλέσει την Ελληνίδα ποιήτρια Αθηνά ΠΑΠΑΔΑΚΗ. Όπως τα έξι τελευταία χρόνια, σε συνεργασία με το Πολιτιστικό Τμήμα της Πολυτεχνικής Σχολής της Λυών INSA, δημοσιεύουμε αυτή την δίγλωσση γαλλο-ελληνική έκδοση με όλο το πρόγραμμα της βραδιάς του Σαββάτου 16 Μαρτίου 2013, η οποία θα πραγματοποιηθεί στο αμφιθέατρο Ρενέ Σαρ της Πολυτεχνικής Σχολής INSA της Λυών.

Η Αθηνά ΠΑΠΑΔΑΚΗ θα συμμετέχει στην ανάγνωση των ποιημάτων της, όπως επίσης και ο μεταφραστής της Μισέλ Βόλκοβιτς.

Οι ηθοποιοί Ελιζαμπέτ Διαμαντίδης και Μαρία Σαλτίρη θα απαγγείλουν ποιήματα στην γαλλική και την ελληνική γλώσσα αντίστοιχα.

Η Ήβη Ντάλη-Ριμπώ θα ερμηνεύσει στο πιάνο μουσικά ιντερλουδία.

Σύλλογος ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ

Prologue

Cette année dans le cadre du Printemps des Poètes nous avons invité la poétesse grecque Athina PAPADAKI.

Pour cette occasion, nous publions en partenariat avec le Service Culturel de l'INSA et pour la sixième année consécutive, cette édition bilingue français-grec. Tout le programme de la soirée du samedi 16 mars 2013 qui se déroulera à l'amphithéâtre René Char de l'INSA de Lyon y figure.

Athina Papadaki participera à la lecture de ses poèmes ainsi que son traducteur Michel Volkovitch.

Les comédiennes Elisabeth Diamantidis et Maria Saltiri réciteront les poèmes en français et en grec.

Ivi Ntali interprétera des intermèdes musicaux au piano.

Association DEFKALION

Ευχαριστήρια

Ευχαριστούμε την ΙΝΣΑ της Λυών, ιδιαίτερα το Πολιτιστικό Τμήμα της ΙΝΣΑ, την υπεύθυνη του κ^ο Βιργινία Σπινέλλη, καθώς και το τυπογραφείο για την υποστήριξη τους και την ενεργή συμμετοχή τους σε αυτό το μοναδικό γεγονός.

Ευχαριστούμε τον μεταφραστή Μισέλ Βόλκοβιτς για την ευγενή παραχώρηση των μεταφράσεων.

Ευχαριστούμε θερμά για την ευγενή συμμετοχή τους, τις ηθοποιούς Ελιζαμπέτ Διαμαντίδης και Μαρία Σαλτίρη για την ανάγνωση των ποιημάτων, καθώς και την Ήβη Ντάλη-Ριμπώ για τη μουσική της.

Τέλος, ευχαριστούμε θερμά την Αρτεμη Τζίτζη και όλους όσους συμμετείχαν στην οργάνωση και την πραγματοποίηση αυτής της ποιητικής βραδιάς, καθώς και της παρούσας έκδοσης.

Remerciements

Nous remercions l'INSA de Lyon et plus particulièrement le service culturel de l'INSA, son responsable Mme Virginie Spinelli, ainsi que son imprimerie, pour leur soutien et leur participation active à cet événement exceptionnel.

Nous remercions le traducteur Michel Volkovitch pour l'offre généreuse des traductions.

Nous remercions également pour leur travail et leur amicale contribution: les comédiennes Elisabeth Diamantidis et Maria Saltiri pour leurs lectures et Ivi Ntali pour la musique.

Enfin, nous remercions Artemis Tzitzis et toutes les personnes qui par leur travail ont permis l'organisation et la réalisation de cette soirée et de ce livret.

Παρουσίαση του Συλλόγου

Ο ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ είναι ένας πολιτιστικός, Γαλλο-Ελληνικός, μη κερδοσκοπικός σύλλογος (νόμος 1901). Δημιουργήθηκε στη Λυών το 1997. Στόχος του είναι να ενισχύσει τους δεσμούς με τη δημιουργία και τη διανοήση της Ελλάδας του σήμερα, προσφέροντας χώρους που να ευνοούν την ανταλλαγή απόψεων με τη γαλλική και ευρωπαϊκή κοινότητα της Λυών.

Το πολιτιστικό έργο του Δευκαλίωνα αναγνωρίζεται από τους ιθύνοντες των διάφορων γαλλικών ιδρυμάτων καθώς επίσης και από διάφορα ελληνικά ιδρύματα. Η πραγματοποίηση των εκδηλώσεών μας, επιτρέπει να αναπτυχθούν ισχυροί πολιτισμικοί δεσμοί μεταξύ των δύο χωρών με επίκεντρο τον ελληνικό πολιτισμό. Τα ελληνικά και γαλλικά ΜΜΕ συχνά προβάλλουν τις τακτικές εκδηλώσεις μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου απαρτίζεται από τα κάτωθι μέλη: Όλγα Ανδρονίδου, Χριστίνα Γεροδήμου-Φλαβινί, Αλεξάνδρα Γιαννοπούλου-Φρανκ, Λάζαρος Μαυροματίδης, Κλειώ Μπουρνόβα, Κώστας Ντάρας, Γιώργος Παπαγεωργίου, Μαρία Παπαγεωργίου, Βασιλεία Σγουρή- Μπιμπίλη και Ειρήνη Τζεράν-Μαιγκρ.

Εδώ και 15 χρόνια, ο σύλλογός μας παρουσιάζει διάφορες πτυχές του πολιτισμού και της διανοήσης της σύγχρονης Ελληνικής σκηνής καλύπτοντας πολλαπλούς τομείς, όπως:

Θέατρο

- 'Καραγκιόζης': θέατρο σκιών με μαριονέτες (1998).
- Η 'Κασέτα' της Λούλας Αναγνωστάκη απο το Ελληνικό Θέατρο του Βελγίου (2010).
- Η 'Ελένη' του Γιάννη Ρίτσου με τον φημισμένο ηθοποιό, Βασίλη Παπαβασιλείου (2010).
- Εβδομάδα Ελληνικού Θεάτρου Σκιών σε συνεργασία με το Μουσείο Γκαντάνι, με τον καραγκιοζοπαίκτη Άθω Δανέλλη και τον δοκιμογράφο Γιάννη Κιουρτσάκη (2010).
- Η παράσταση 'Γενέθλια χώρα' του Δημήτρη Δημητριάδη σε συνεργασία με το 5^ο φεστιβαλ της Ευρωπαϊκής Ανοιξης (2012).

Μουσική

- Συναυλίες αφιερωμένες στο έργο των Ελλήνων συνθετών Σκαλκώτα (1999) και Χατζιδάκη (2002).
- Ο μουσικολόγος Μάκης Σολωμός παρουσίασε το έργο του Γιάννη Ξενάκη (2001).
- Συναυλία Rosse Daly (2000).
- Συναυλία Μπάμπης Τσέρτος (2001).
- Συναυλία Μ. Γεωργίου και Γ. Σπανός (2003).
- Συναυλία 'ρεμπέτικο' με το συγκρότημα Μανδραγόρας (2007).
- Παραδοσιακή μουσική με το συγκρότημα 'Ήχος Γηγενής' απο την Λάρισα (2009).
- Βραδιά 'Ταβέρνα' με το συγκρότημα του Νικου Σύρρου (2011).
- Καλοκαιρινές συναυλίες με την Ελιζα Βελλιά (2008), την Κατερίνα Βλάχου (2009) και το Δημήτρη Ζαμπράκη (2012).
- Συναυλία '23 αιώνες Ελληνικού τραγουδιού' με τους Κατερίνα Φωτεινάκη και Ορέστη Καλαμπαλίκη (2011).

- Συναυλία Jazz με το συγκρότημα 'Καϊμάκι' (2012).
- Συναυλία Μάρθας Φριντζήλα συνοδευόμενη από τους μουσικούς της 'Κουμπάρα πρτζεκτ' (2013).

Κινηματογράφος

Μία φορά το χρόνο διοργανώνουμε την **εβδομάδα του Ελληνικού Κινηματογράφου** από το 1999.

- Προσκεκλημένοι μας, σκηνοθέτες και ηθοποιοί, όπως ο Ροβέρτος Μανθούλης, ο Μάρκος Γκαστίν, ο Πέτρος Σεβαστίκογλου και ο Γιώργος Χωραφάς.

- Αφιέρωμα στον σκηνοθέτη Παντελή Βούλγαρη, παρουσία του ίδιου, σε συνεργασία με τους κινηματογράφους Λε Ζολά, Κομέντια και Όπερα (2008).

- Αφιέρωμα στο σκηνοθέτη Νίκο Παπατάκη σε συνεργασία με τους κινηματογράφους Λε Ζολά και Όπερα (2011).

- Το **βίντεο κλάμπ** μας επιτρέπει να συναντιόμαστε σε τακτική βάση κατά τη διάρκεια της χρονιάς, με αφορμή την προβολή ελληνικών ταινιών με γαλλικούς υπότιτλους: πρόκειται για ιδιωτικές δωρεάν προβολές σε ένα πολύ φιλόξενο χώρο ειδικά διαμορφωμένο για την περίπτωση (απο το 2010).

Λογοτεχνία

- Διάλεξη του Αλεν Γλυκού (1998).

- Ο καθηγητής Δημήτρης Μαρωνίτης μας μίλησε για τον Γιώργο Σεφέρη (2001).

- Ο Λάκης Προγγίδης μας παρουσίασε τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη (2003).

- Η Marie-Cécile Navet-Grémillet παρουσίασε στο κοινό την Πηνελόπη Δέλτα.

- Οργανώσαμε διαλέξεις με τους : Άλκη Ζέη, Θανάση Βαλτινό, Τάκη Θεοδωρόπουλο, Γιάννη Κιουρτσάκη,

Ιωάννα Καρυστιάνη, Βασίλη Αλεξάκη, Φρανς Λεστέλ και Ερση Σωτηροπούλου.

Ποίηση

Καθε χρόνο συμμετέχουμε δυναμικά στην Ποιητική Άνοιξη της Γαλλίας έχοντας καλέσει τους ποιητές : Τίτο Πατρίκιο, Κατερίνα Αγγελάκη-Ρούκ (1999), Θανάση Αγραφιώτη, Παυλίνα Παμπούδη και Κλαίρη Αγγελίδου.

Εδώ και έξι χρόνια, πάντα στα πλαίσια της **Ποιητικής Άνοιξης**, συνεργαζόμαστε:

A - με το πολιτιστικό τμήμα του Πολυτεχνείου της ΙΝΣΑ που επιδοτεί την έκδοση δίγλωσσου προγράμματος με τα ποιήματα της κάθε βραδιάς από το 2008. Επίσης, το τμήμα των φοιτητών Σπουδές και Μουσική συμμετέχει συνοδεύοντας μουσικά τις αναγνώσεις των ποιημάτων.

Οι ποιητές που μας τίμησαν ως τώρα με την παρουσία τους είναι : Αντώνης Φωστιέρης, Γιώργος Μαρκόπουλος, Αργύρης Χιόνης συνοδευόμενος απο την μεταφράστριά του Ζανίν Καμίνσκι, Στρατής Πασχάλης με το μεταφραστή του Μισέλ Βόλκοβιτς και ο Θανάσης Χατζόπουλος με τον μεταφραστή του Αλέξανδρο Ζώτο. Οργανώσαμε αφιέρωμα στον Γιάννη Ρίτσο καλώντας τον Βασίλη Παπαβασιλείου να παίξει τη θρυλική παράσταση 'Ελένη', ενώ, διάλεξη για το έργο του ποιητή έδωσε ο φιλόλογος Ιωάννης Κατσάνος.

B - με τον σύλλογο Passeurs d'Europe, που απαρτίζεται από όλα τα Ευρωπαϊκά πολιτιστικά ινστιτούτα και Πρεσβείες, όπου εκπροσωπούμε την Ελλάδα. Εχουμε παρουσιάσει με απαγγελίες σε διάφορες γλώσσες του κόσμου τους ποιητές Κ.Καβάφη, Κ.Καριωτάκη, Ν.Καβαβιά, Γ.Ρίτσο και τον Όμηρο.

Φιλοσοφία

- Διοργανώσαμε διάλεξη με τους φιλόσοφους Κώστα Αξελό και Λάμπρο Κουλουμπαρίση (2004).

- Ο Ζακ Καζό μας μίλησε για τον Πλάτωνα (2000).

Επιστημονικές διαλέξεις

- Με θέμα τη μαύρη ύλη διοργανώσαμε διαλέξεις με τους καθηγητές Σταύρο Κατσανέβα (2008) και Σωτήρη Λουκάτο (2011).

- Ο καθηγητής Ιωσήφ Σηφάκης μίλησε για τις ανακαλύψεις στην πληροφορική (2009).

- Διάλεξη της Μαρίας Τζιτζη για την οινολογία (2009).

- Ο Jean-François Schved μίλησε για την Ιατρική στην Αρχαία Ελλάδα (2012).

Οικονομία

- Διοργανώσαμε διάλεξη-συνομιλία με τον καθηγητή Κώστα Βεργόπουλο με θέμα την παγκόσμια οικονομική κρίση (2009).

Ιστορία

- Συνασός με τον Τίμωνα Κουλμάση (2000).

- Άλκηστη Σοφού (2002).

- Προβάλαμε ντοκιμαντέρ και ρεπορτάζ πάνω σε διάφορα θέματα όπως ο Ποντιακός Ελληνισμός με τους Μισέλ Μπρινό και Ντομινίκ Μπελκίς (2000), ο εμφύλιος πόλεμος στην Ελλάδα, οι πολιτισμικές μειονότητες, η Αμμόχωστος, πόλη-φάντασμα της Κύπρου (2004).

Μύθοι και παραμύθια

- Διοργανώσαμε μια παράσταση με μύθους και παραμύθια τα οποία παρουσίασαν η Λιλή Λαμπρέλλη (2005) και η Έμμα (2008).

- Εδώ και 5 χρόνια συμμετέχουμε στο φεστιβάλ '**Paroles en fête**' (λόγια σε γιορτή) στην περιοχή Ρον-Άλπ, εκπροσωπούμενοι από τους 'ιστορητές' Στέλιο Πελασό, Λιλή Λαμπρέλλη και Μάγδα Κοσσίδα.

Χορός

- Οι Βρακοφόροι (2000).

- Έχουμε την ευκαιρία κατά τη διάρκεια της κοπής της Βασιλόπιτας στην αρχή του έτους, να παρουσιάζουμε στο κοινό της Λυών διάφορα, λαϊκά, παραδοσιακά και μη, συγκροτήματα.

Συνεργασίες με φεστιβάλ

- 21^ο φεστιβάλ Ανατολής-Δύσης με θέμα 'Μύθοι θεοί και άνθρωποι' όπου τιμώμενη χώρα ήταν η Ελλάδα (2011).

- 5^ο φεστιβάλ θεάτρου Ευρωπαϊκή Άνοιξη (2012)

- 8^ο φεστιβάλ Λατινικών και Ελληνικών (2013).

Λυών, Μάρτιος 2013

Δευκαλίων

Présentation de l'association

DEFKALION est une association culturelle, franco-hellénique à but non lucratif (loi 1901). Elle existe à Lyon depuis 1997. Elle vise à approfondir les liens avec la création et la pensée de la Grèce d'aujourd'hui, en proposant des espaces propices aux échanges avec la population lyonnaise et européenne de la région.

Le travail culturel de DEFKALION est reconnu aussi bien par les responsables des différentes institutions françaises que par les institutions grecques. La réalisation de nos manifestations permet d'établir un lien vivant et chaleureux entre les deux pays autour de la culture grecque. Les médias grecs et français se font régulièrement l'écho de nos manifestations.

Le Conseil d'Administration de l'association est composé par les membres suivants: Olga Andronidou, Klio Bournova, Irini Djeran-Maigre, Christina Gerodimou-Flavigny, Lazaros Mavromatidis, Kostas Ntaras, Georges Papageorgiou, Maria Papageorgiou, Vassilia Sgouri-Bibilis et Alexandra Yiannopoulou-Frank.

Depuis 15 ans, notre association présente différentes facettes de la culture et de la pensée helléniques contemporaines dans différents registres comme:

Le théâtre

- 'Karaghiozis', théâtre d'ombres de marionnettes (1998).
- 'La cassette' de Loula Anagnostaki par le Théâtre Hellénique de Belgique (2010).
- 'Eleni' de Yiannis Ritsos avec le comédien grec réputé, Vassilis Papavassiliou (2010).
- Semaine de Théâtre d'Ombres Grec Karaghiozis avec le montreur d'ombres Athos Danellis et l'essayiste Yannis Kiourtsakis en partenariat avec le Musée Gadagne (2010).
- 'Pays Natal' de Dimitris Dimitriadis en partenariat avec le 5ème festival de Printemps d'Europe (2012).

La musique

- Concerts autour de compositeurs contemporains Skalkotas (1999) et Hadjidakis (2002).
- Le musicologue Makis Solomos a présenté l'oeuvre de Yannis Xenakis (2001).
- Concert Rosse Daly (2000).
- Concert de Babis Tsertos (2001).
- Concert M. Georgiadou et Y.Spanos (2003).
- Concert de 'rébétiko' avec le groupe Mandragore (2007).
- Concert de musique traditionnelle avec le groupe 'Ichos Guigenis' venu de Larissa (2009).
- Concerts d'été avec É.Vellia (2008), de K.Vlachou (2009) et Dimitri Zambragkis (2012).
- Soirée 'Taverna' avec le groupe de Nicolas Syros (2011).
- « 23 Siècles de chansons », un concert de Katerina Fotinaki et Orestis Kalabalikis (2011).
- Concert de jazz avec le groupe « Kaimaki » (2012).

Le cinéma

- Une fois par an, nous organisons **la semaine du Cinéma Grec Contemporain** depuis 1999. Nous avons fait venir des cinéastes et des acteurs, comme Robert Manthoulis, Marco Gastine, Petros Sevasticoglou et Georges Corraface.
- Rétrospective du cinéaste Pantélis Voulgaris en partenariat avec les cinémas : Le Zola, Comoedia et Opéra (2008).
 - Hommage au réalisateur Nikos Papatakis en partenariat avec les cinémas le Zola et Opéra (2011).
 - Le **vidéo-club** permet des rencontres régulières dans l'année, autour des films grecs sous-titrés en français. Ce sont des projections privées et gratuites dans un lieu accueillant depuis 2010.

La littérature

- Conférence d'Allain Glykos (1998)
- Le Pr. Dimitris Maronitis est venu nous présenter Giorgos Séféris (2001)
- Lakis Proguidis nous a ouvert à l'oeuvre d'Alexandros Papadiamantis (2003).
- Marie-Cécile Navet-Grémillet nous a fait connaître l'oeuvre de Penelope Delta.
- Des conférences-débats avec : Alki Zei, Thanassis Valtinos, Takis Théodoropoulos, Yannis Kiourtsakis, Ioanna Karystiani, Vassilis Alexakis, France Lestelle et Ersi Sotiropoulos.

La poésie

Un autre moment culturel phare inauguré par notre association est notre participation annuelle au **Printemps des Poètes** avec la venue et la présentation au public de Poètes Grecs comme : Titos Patrikios, Katerina Anghelaki-Rook (1999), Thanassis Agrafiotis, Kléri Angelidou (Chypre), Pavlina Pamboudi. Depuis six ans nous sommes partenaires :

A - de l'INSA de Lyon ; avec le soutien de son Service Culturel nous avons présenté tous les ans depuis 2008 les poètes : Antonis Fostieris, Yiorgos Markopoulos, Argyris Hionis avec sa traductrice Janine Kaminski, Stratis Pascàlis avec son traducteur Michel Volkovitch et Thanassis Hatzopoulos avec son traducteur Alexandros Zotos. Nous avons rendu hommage à Yiannis Ritsos avec une conférence sur son oeuvre par Ioannis Katsanos (Maître d'Enseignement à l'ULB) et une pièce de théâtre « Eleni » de Y.Ritsos par le comédien primé V.Papavassiliou.

B - des Passeurs d'Europe (association qui réunit toutes les institutions culturelles des consulats européens de Lyon) et nous participons à la présentation des poésies théâtralisées proclamées dans toutes les langues du monde. Dans ce cadre, nous avons présenté les poètes Constantin Cavafy, Kostas Kariotakis, Odysseas Elytis, Nikos Kavvadias, Yiannis Ritsos et Homère.

La philosophie

- Rencontre et débat avec les philosophes Kostas Axelos (1999) et Lambros Kouloubaritsis (2004).
- Jacques Cazeau nous a parlé de Platon (2000).

Les sciences

- Des conférences sur la matière noire avec Pr. Stavros Katsanevas (2008) et Pr. Sotiris Loucatos (2011).
- Conférence avec le Pr. Joseph Sifakis sur les découvertes de l'informatique (2009).
- Conférence sur l'oenologie par Maria Tzitzis (2009).
- Jean-François Schved nous a parlé de « La médecine grecque antique » (2012).

L'économie

- Conférence-débat avec le Pr. Kostas Vergopoulos sur la crise actuelle internationale (2009).

L'histoire

- Sinasos avec Timon Koulmasis (2000).
- Alcèste Sofou (2002).
- A travers des documentaires ou reportages sur les grecs pontiques Michel Bruneau et Dominique Belkis (2000), la guerre civile grecque, les minorités culturelles dans la région, Varocha ville fantôme à Chypre (2004).

Les contes et les mythes

- Présentés par Lili Lambrelli (2005) et Emma (2008).
- Depuis cinq ans nous sommes partenaires du Festival **Paroles en Fête** en Rhône Alpes avec les conteurs grecs francophones Stélios Pelasgos, Lili Lambrelli et Magda Kossidas.

La danse

- Les Brakophores (2000).
- Nous avons l'occasion lors de notre Vassilopita (où on tire les rois) de présenter différents groupes folkloriques ou des prestations individuelles.

Partenariat avec les festivals

- 21ème Festival Est-Ouest 'Des mythes, des dieux, des hommes, La Grèce invitée (2011).
- 5ème Festival de Théâtre Printemps d'Europe (2012).
- 8ème Festival de Latin et de Grec (2013).

Lyon, mars 2013
Defkalion

INSA – Το πολιτιστικό τμήμα

Το πολιτιστικό τμήμα της Πολυτεχνικής Σχολής INSA που ιδρύθηκε το 1991 αποτελεί κόμβο μεταξύ των διαφορετικών πολιτιστικών τομέων της INSA: το κέντρο ανθρωπιστικών σπουδών, τα τμήματα Τέχνες και Σπουδές και τους φοιτητικούς πολιτιστικούς συλλόγους.

Εντείνει την πολιτιστική δραστηριότητα της INSA προτείνοντας κάθε χρόνο διάφορες εκδηλώσεις ανοιχτές προς κάθε κοινό (εκθέσεις μοντέρνας τέχνης, διαλέξεις, πολιτιστικές εκδηλώσεις...).

Επιπλέον, εκδίδει σε τακτά χρονικά διαστήματα «τα πολιτιστικά ραντεβού» με σκοπό να προβάλλει και ν'ανοίξει την πολιτιστική δραστηριότητα της σχολής προς την πόλη της Λυών και τα περίχωρα της.

<http://culture.insa-lyon.fr>

INSA - Le Service Culturel

Créé en 1991, le Service Culturel est l'intersection de différents vecteurs insaliens liés à la culture : Centre des Humanités, sections Arts-Etudes, clubs culturels étudiants.

Il favorise l'activité culturelle de l'INSA en proposant toute l'année diverses manifestations ouvertes à tous (expositions d'Arts contemporain, conférences, « Les Lundis des Humas »...).

En plus de son travail de collaboration avec les divers acteurs culturels insaliens, il publie plusieurs fois par an « les rendez-vous culturels » afin de promouvoir et d'ouvrir la vie culturelle de l'établissement sur la cité et l'agglomération lyonnaise.

<http://culture.insa-lyon.fr>

Defkalion présente la poëtesse grecque Athina PAPADAKI

dans le cadre du Printemps des Poètes 2013

Βιογραφία Αθηνάς Παπαδάκη

Η Αθηνά Παπαδάκη γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε πολιτικές επιστήμες και εργάζεται ως δημοσιογράφος. Ποιήματά της έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες. Το 2011 βραβεύτηκε με το βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών για την συλλογή της "Με λύχνο και λύκους", Εκδόσεις Νέδα. Είναι μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων και της ΕΣΗΕΑ.

Έργα της:

Ποίηση

- Αρχάγγελος από μπετόν. Μαυρίδης 1974.
- Αμνάδα των ατμών. Εγνατία 1980, πρώτη έκδοση. Καστανιώτης 1983, δεύτερη έκδοση.
- Γη και πάλι. Υάκινθος 1986, πρώτη έκδοση. Καστανιώτης 1995, δεύτερη έκδοση.
- Ωχροτάτη εώς του λευκού. Καστανιώτης 1989.
- Λέαινα της βιτρίνας. Καστανιώτης 1992.
- Η άγρυπνη των ουρανών. Καστανιώτης 1995.
- Στη Βασιλίδα του εξώστη. Καστανιώτης 1998.
- « Poèmes » διγλωσση έκδοση, μετάφραση Michel Volkovitch, éditions Desmos Cahiers grecs 2000.
- Ο Θάνατος και η Κόρη. Καστανιώτης 2001.
- Προς άγνωστον. Καστανιώτης 2005.
- Με λύχνο και λύκους. Νέδα 2010. *Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών.*
- Θαύμα ιδέσθαι. Ιδιωτική έκδοση 2012.

Αφηγήματα

- Φύλλα τροφής. Καστανιώτης 2004.
- Με άλλα λόγια. Ροές 2007.

Ανθολόγιο

- Σοφία Μαυροειδή-Παπαδάκη. Ρωμαλέα και Λυρική. Εκδόσεις Ερμής 1998.

Βιβλία για παιδιά

- Ο τενεκές του λαδιού. Καστανιώτης 1979.
- Ο πετούμενος κήπος. Κέδρος 1980. Πατάκης 1998.
- Ο ήλιος κρύνει. Α.Σ.Ε. 1982. Πατάκης 1998
- Παλιές ιστορίες του κόσμου. Καστανιώτης 1982. Δύο τόμοι από μύθους της Ευρώπης και της Ασίας.
- Τα παραμύθια μας. Gutenberg 1988.
- 15 ιστορίες και ένα ερώτημα. Α.Σ.Ε. 1991.

Biographie d'Athina Papadaki

Elle est née à Athènes. Elle est diplômée en Sciences Politiques et travaille en tant que journaliste. Elle est membre de la Société des Écrivains et de la Société des Journalistes Grecs. Ses poèmes sont traduits en plusieurs langues.

Elle a reçu le Prix de l'Académie Grecque en 2011 pour le recueil de poésie 'Avec lanterne et loups', aux Éditions Neda.

Les poèmes du 16 mars 2013 sont extraits des recueils de poésie :

- La brebis des vapeurs, Éditions Egnatia 1980, première édition. Kastaniotis 1983, deuxième édition.
- Terre à nouveau, Éditions Yakinthos 1986, première édition. Kastaniotis 1995, deuxième édition.
- Livide presque blanche, Éditions Kastaniotis 1989.
- La lionne dans la vitrine, Éditions Kastaniotis 1992.
- L'éveillée des cieux, Éditions Kastaniotis 1995.
- Balcon royal, Éditions Kastaniotis 1998.
- À un inconnu, Éditions Kastaniotis 2005.
- Avec lanterne et loups, Éditions Neda 2010. Prix de l'Académie d'Athènes.
- Voyez la merveille, 2012.
- Les traductions, extraites de Poèmes, édition bilingue, aux Éditions Desmos/Cahiers grecs, 2000 et de l'anthologie Poètes grecs du 21e siècle, aux Éditions publie.net, 2013 (à paraître), sont dues à Michel Volkovitch.

Œuvres traduites :

- Athina Papadaki, Poèmes, traduit par Michel Volkovitch. Desmos/Cahiers grecs, Paris 2000.
- Poètes grecs du 21e siècle, aux Éditions publie.net, 2013 (à paraître)
- Pale Almost White. Dionysia Pres. Edinburg 2001.

- Sleepless in the Skies. Dionysia Pres. Edinburg 2001.
- Earth and Again. Dionysia Pres. Edinburg 2001.
- The Royal Town of the Balcony. Dionysia Pres. Edinburg 2001.

Ses œuvres complètes :

Poésie, récits et livres pour enfants :
Voir liste complète ci-dessus en grec.

Βιογραφία Μισέλ Βόλκοβιτς

Γεννήθηκε το 1947 στο Παρίσι. Σπούδασε γαλλική και αγγλική φιλολογία. Διδάσκει λογοτεχνική μετάφραση στο Παρίσι και στις Βρυξέλλες.

Έχει μεταφράσει πεζογραφία (Ταχτσή, Χατζή, Χειμωνά, Κουμανταρέα, Ιωάννου, Χάκκα, Μίσσιο, Καρυστιάνη, Ζατέλη, Σωτηροπούλου, Μάρκαρη...), θέατρο (Αναγνωστάκη, Δημητριάδη, Μανιώτη, Καλογεροπούλου...) και πάνω από εκατόν ποιητές (Σαχτούρη, Δημουλά, Παπαδίτσα, Σινόπουλο, Πατρικίο, Καρούζο, Λιοντάκη, Φωσπέρη, Γκανά, Πασχάλη...), καθώς και δημοτικά τραγούδια και ρεμπέτικα.

Δημοσίευσε διάφορες ανθολογίες της σύγχρονης ελληνικής ποίησης. Έκδοσε τη σειρά Καγιέ γκρεκ αφιερωμένη στην ελληνική ποίηση.

Έλαβε το βραβείο Νελύ Σακς για ποιητική μετάφραση (1996) και άλλα τέσσερα μεταφραστικά βραβεία. Δημοσίευσε οχτώ βιβλία δικά του.

Στην ιστοσελίδα volkovitch.com βρίσκονται πολλές απο τις μεταφράσεις του.

Biographie de Michel Volkovitch

Né en 1947 à Paris. Études de lettres et d'anglais. Enseigne la traduction littéraire à Paris et Bruxelles.

A traduit des prosateurs (Taktsis, Hadzis, Cheimonas, Koumandarèas, Ioànnou, Hàkkas, Missios, Karystiàni, Zatèli, Sotiròpoulos, Màrkaris...), des auteurs de théâtre (Anagnostàki, Dimitriàdis, Maniòtis, Kaloyeropòulu...) et plus de cent poètes (Sakhtòuris, Dimoula, Papaditsas, Sinòpoulos, Patrìkios, Karòuzos, Liondàkis, Fostièris, Ganas, Pascàlis...) ainsi que des chants populaires et des chansons rebètika. Il est l'auteur de plusieurs anthologies de poésie grecque contemporaine. A publié la série des Cahiers grecs consacrée à la poésie.

A reçu le prix de traduction poétique Nelly-Sachs en 1996 et quatre autres prix de traduction.

Est également l'auteur de huit livres publiés.

Plusieurs de ses traductions se trouvent sur le site volkovitch.com.

Βιογραφία Μαρίας Σαλτίρη

Γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη και αποφοίτησε από το Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. με ειδίκευση στην υποκριτική.

Σπούδασε χορωδιακό και κλασικό τραγούδι, καθώς και κλασική κιθάρα.

Έχει συνεργαστεί με το Εθνικό Θέατρο, το Κ.Θ.Β.Ε, την Πειραματική Σκηνή της Τέχνης, το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.

Πάτρας, Σερρών και Κομοτηνής, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, καθώς και με θιάσους του ελεύθερου θεάτρου και με πολλούς σκηνοθέτες ανάμεσα στους οποίους, ο Peter Stein, Θωμάς Μοσχόπουλος, Γιάννης Χουβαρδάς, Θέμης Μουμουλίδης, Γλυκερία Καλαϊτζή, Νίκος Αρμάος, Νίκος Χουρμουζιάδης κ.ά.

Στον κινηματογράφο έχει συνεργαστεί με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο στην ταινία 'Μία αιωνιότητα και μια μέρα', καθώς και σε ταινίες μικρού μήκους νέων κινηματογραφιστών.

Έχει εμφανιστεί σε διάφορα σίριαλ της ελληνικής τηλεόρασης. Δίδαξε θέατρο σε δημόσια δημοτικά σχολεία και τραγούδι σε ενήλικες.

Στην Γαλλία έχει συνεργαστεί ως δραματολόγος με το TNP.

Biographie de Maria Saltiri

Née à Salonique où elle a fait ses études de théâtre l'Université Aristote.

Elle a aussi étudié le chant lyrique individuellement et en chœur ainsi que la guitare classique.

En tant que comédienne, elle a collaboré avec le Théâtre National (Athènes), le Théâtre National de la Grèce du Nord (Salonique), les Théâtres Municipaux de Patras, de Sérres, de Komotini et le Megaron Moussikis (Auditorium d'Athènes).

Elle a travaillé avec des metteurs en scène comme Peter Stein, Thomas Moschopoulos, Yiannis Houvardas, Themis Moulmoulidis, Glykeria Kalaitzi, Nikos Armaos, Nikos Hourmouziadis...

Au cinéma, elle a travaillé avec Théo Angelopoulos pour le film "L'éternité et un jour" et elle a tourné des courts métrages avec des jeunes réalisateurs. Elle a aussi joué dans plusieurs feuilletons pour la télévision grecque.

Elle a enseigné dans les écoles le théâtre aux enfants. Elle a aussi enseigné le chant à des adultes.

En France, elle a collaboré avec le Théâtre National Populaire de Villeurbanne.

Βιογραφία Ελιζαμπέτ Διαμαντιδής

Ηθοποιός και σκηνοθέτης, δούλεψε με διαφορετικά σχήματα όπως : Λε Φε Λινέ, Κομπανί Τραβέρς, Ντετούρ, Μπρουτίγ και Κομπανί, Μπαλαγκάν Συστέμ, Μπιενάλ του Μπρον...

Παράλληλα διδάσκει θέατρο, συμμετέχει συχνά σε αναγνώσεις και ταινίες μικρού μήκους.

Επίσης συμμετείχε με τον θίασο 'Α Κοντρ Ζουρ/Εφέ ακτ' που είναι εξειδικευμένος σε παραστάσεις πρόληψης για την υγεία.

Το 2009 συναντά τον Μπρυνό Φοντέν με τον θίασο Ντε Λοκατέρ, και σε συνεργασία με το θέατρο Καραβάν του Σασιέ ανεβάζουν το παιδικό θεατρικό έργο : "Πουσέ, μικρός που θα μεγαλώσει...ή και όχι!" και τα θεατρικά "ο Σαν Αντόνιο στους Γκον" και "Μικροφικτιόν".

Στους επόμενους μήνες θα συμμετέχει στην παράσταση "Κύκλος" με το σχήμα Κομπανί Ανού Σκαν.

Biographie d'Elisabeth Diamantidis

Comédienne - metteur en scène, elle a travaillé avec différentes compagnies : Les Fées Lunées, Compagnie Traverses, Détours, Broutille et Compagnie, Balagan System, la biennale de Bron...

En parallèle, elle anime des ateliers théâtre pour différents publics, souvent sur la base du théâtre forum et participe à diverses performances, lectures jazz, et courts-métrages.

Elle fait également partie de la compagnie A Contre Jour/ Effet Act spécialisée dans les spectacles de prévention.

En 2009, elle rejoint Bruno Fontaine dans la compagnie des Locataires, en résidence au Karavan Théâtre de Chassieu, où ils créent "Poucet, petit deviendra grand,...ou pas!", spectacle pour enfants, "San Antonio chez les Gones" et "Microfictions".

Dans les prochains mois, elle participera au spectacle "Cercle" de la Compagnie Anou Skan.

Βιογραφία Ήβης Ντάλη-Ριμπώ

Γεννήθηκε στην Ελλάδα, ζει στη Λυόν.

Είναι καθηγήτρια μουσικής προπαιδείας στον πολυχώρο «Λεό Λαγκράνζ» στη Βιλερμπάν.

Εκανε μουσικές σπουδές στην Ελλάδα και στη Γαλλία.

Είναι διπλωματούχος πιάνου του Εθνικού Ωδείου Αθηνών από όπου πήρε το δίπλωμά της με Άριστα παμψηφεί. Επίσης είναι διπλωματούχος του ίδιου Ωδείου, στην Αρμονία, την Αντίστιξη και την Φούγκα.

Στην Λυόν πήρε το Πτυχίο της Μουσικολογίας από το Πανεπιστήμιο Λουμιέρ Λυών 2.

Στην Ελλάδα δούλεψε σαν δασκάλα μουσικής στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση καθώς και σαν καθηγήτρια πιάνου και μουσικής θεωρίας σε Μουσικά Σχολεία, στο Γυμνάσιο και το Λύκειο.

Στην Γαλλία δούλεψε σαν καθηγήτρια μουσικής σε γαλλικό γυμνάσιο.

Biographie d'Ivi Dali-Ribault

Elle est née en Grèce et vit à Lyon.

Actuellement elle enseigne l'éveil musical au sein de l'association «Léo Lagrange» à Villeurbanne.

Cursus au conservatoire: Diplôme de piano du Conservatoire National d'Athènes, fin du 4ème cycle (Certificat d'Aptitude),

Cursus universitaire: Licence «Musique et Musicologie Université Lumière Lyon 2.

En Grèce elle était professeur de piano et de formation musicale dans les établissements publics de premier et de second degré.

En France elle a travaillé en tant que professeur d'éducation musicale au collège.

Εισαγωγή Introduction

Οι φωνές του ποιήματος

Κάθε πρωτότυπη επινόηση προέρχεται από ψυχικές διαδικασίες, πνευματικές διεργασίες, καθώς και από την φαντασία των ανθρώπων. Το ποίημα αν έχει ποιότητα, συνιστά μεν πολιτισμικό αγαθό, αλλά ως παράγωγο χρειάζεται την ανάφλεξη της ατομικής ταυτότητας. Ο έμμετρος λόγος είναι η προσωποποίηση της φωνής. Πίσω από κάθε καλλιτεχνική σύνθεση λειτουργεί η μοναδική δημιουργία, ανώνυμη ή επώνυμη, άλλοτε με τη μορφή λογοκλοπής, άλλοτε με αμιγώς πρωτογενές υλικό.

Θα ήθελα λοιπόν να προβάλλω τον πρωταγωνιστικό ρόλο του λογοτέχνη και να φανερώσω τις ατελείωτες δυνατότητες της κραιμής ή του ψίθυρου του.

«δὶς ἔς τὸν αὐτὸν ποταμὸν οὐκ ἂν ἐμβαιῆς»

Δεν μπορείς να μπεις δυό φορές στο ίδιο ποτάμι. Μ' αυτή τη ρήση ο Έλληνας φιλόσοφος δηλώνει την διαρκώς μεταβαλλόμενη κάθε φορά στιγμή. Την πολυπλοκότητα του κόσμου, δυσνόητη ακόμα και από την σύγχρονη τεχνολογία. Ο θάνατος και η γέννα κάθε λεπτού, νόμος अपάράβατος. Τίποτα λοιπόν σταθερό και όλα θνητά.

Το γεγονός εμπνέει θετικά ή αρνητικά τον ποιητή και ανάλογα οργανώνει τον εκφραστικό οπλισμό του. Και επειδή η φαντασία ερεθίζεται και εμπλουτίζεται από το πρωτόπειρο και το αδοκίμαστο, τα οποία συχνά έχουν ρευστά όρια, ο δημιουργός εισέρχεται στο χώρο των κατορθωμάτων. Καθημερινά να πολεμάει με το άγνωστο και ποτέ να μην το υπερβαίνει.

Αυτή η μοίρα όσων προσπαθούν να δεισδύσουν στον πανάρχαιο λαβύρινθο, αναμένοντας την αποκάλυψη κάποιου κώδικα, συχνά ορίζεται και ως μαγικός.

- Συχεχίζοντας θα ήθελα να παραθέσω στίχους του Τάσου Λειβαδίτη, σύγχρονου αλλά νεκρού πιά ποιητή.

«.....λυπηθείτε τους ποιητές που τους τρελαίνουν δύο

δισεκατομμύρια εκδοχές για έναν μοναδικό κόσμο.....».

Μέσα στα πλαίσια της έμπνευσης, ο Λειβαδίτης μοιάζει να περιορίζει τον κόσμο σε μία αριθμητική μονάδα. Προβάλλει το αγωνιώδη κόπο, τα πάμπολα αγκίστρια για ν' αλιευθεί κάτι από την απαραβίαστη ολότητα. Φυσικά και δεν αγνοεί το Ηρακλείπιο λόγο:

«ἐκ πάντων ἓν και ἕξ ἐνός πάντα» - δηλαδή, από όλα προέρχεται το ένα και από το ένα όλα.

Το παν αρμονικό, παρά τις αντιθέσεις περικλειστο διέπει το κάθε τι με κανόνα, από τη διάρκεια, ως το στιγμιαίο. Το παν τόσο αδιάφορο για τα σπλάχνα των ονειροπόλων, ωστόσο για μερικούς, ακόμα ιερό.

Λυπηθείτε λοιπόν τους ποιητές στην προσπάθεια τους να συλλάβουν το ανείπωτο με μόνο εφόδιο την γλώσσα.

Ποιά σύνταξη περικλείει τα πέρατα της ανθρώπινης ψυχής; Ποια επινόηση έχει πλήρη αντίληψη των ανθρωπίνων σχέσεων; Ποια αλφάβητος αντέχει στις αντιφάσεις του ατόμου; Ποιά δύναμη λόγου αγγίζει τον αληθινό θρήνο, για την φθορά και τον κέρτα κόσμο;

Η κάθε στιγμή απαιτεί και τον δικό της στίχο, και αναρίθμητες διατυπώσεις εξαρτημένες από το προσωπικό ταλέντο, τη ευαισθησία, τις ιδέες, την φαντασία του λογοτέχνη. Εξ άλλου έτσι εξηγείται και ο θησαυρός του έμμετρου πολιτισμού. Πολυπληθείς λοιπόν οι φωνές του ποιητή πάντοντε όμως εντό γλωσσικής νομοτέλειας.

Όμως εκεί στο περιθώριο κάθε σελίδας το λευκό, ζει η σιωπή του, από αυτήν ξεκινά και εκεί καταλήγει. Η σιωπή ως καταφύγιο και ελπίδα του.

Ηρωϊκός κοπηλάτης φεύγει χωρίς πυξίδα. Ευχηθείτε κάθε κύμα που αφήνει πίσω να συνιστά στίχο. Μπροστά του το όραμα του Ωκεανού.

Αθηνά Παπαδάκη
Αθήνα, Ιανουάριος 2013

Les voix du poème

Le poème est issu de processus mentaux, spirituels et de l'imagination humaine. Le poème, s'il est de qualité, est un bien culturel, mais il a besoin d'être mis à feu par le poète. La parole poétique est la personnification de la voix. Derrière toute composition artistique la création individuelle est à l'œuvre, anonyme ou connue, tantôt sous forme de plagiat, tantôt en tant que matériau pleinement original.

Je voudrais donc mettre en avant le rôle primordial de l'écrivain et faire apparaître les virtualités infinies de son cri ou de son chuchotement.

« On ne se baigne pas deux fois dans le même fleuve. »

Par cette sentence le philosophe grec Héraclite affirme la transformation continue de tout. La complexité du monde, qui reste obscure pour la technologie contemporaine elle-même. La mort et la naissance de chaque instant, loi inviolable. Rien ne dure et tout meurt.

Ce fait inspire positivement ou négativement le poète, qui organise son arsenal expressif en conséquence. Et puisque l'imagination est excitée et enrichie par le neuf et l'inéprouvé, dont les limites sont souvent mouvantes, le créateur entre dans l'espace des prouesses. Il combat chaque jour l'inconnu et ne l'emporte jamais.

Ce destin de ceux qui s'efforcent de s'introduire dans l'antique labyrinthe, en espérant la révélation d'un certain code secret, est souvent assimilé à de la magie.

Je voudrais citer des vers de Tássos Livaditis, poète contemporain aujourd'hui disparu :

« Ayez pitié des poètes que rendent fous deux milliards de versions d'un seul monde... »

Livaditis semble limiter le monde à une entité arithmétique. Il fait apparaître l'effort angoissé, les multiples hameçons 19

cherchant à pêcher quelque chose dans le grand tout impénétrable.

« De toutes choses procède l'Un et de l'Un toutes choses. »

Le Tout, harmonieux et cohérent malgré les oppositions internes, régit toute chose, depuis la durée jusqu'à l'instant. Le Tout, si indifférent aux petits vers des rêveurs, et qui cependant, pour certains, reste sacré.

Ayez donc pitié des poètes dans leur effort pour saisir l'indicible avec pour seul recours la langue.

Quelle formulation contient l'ensemble de l'âme humaine ? Quelle invention comprend pleinement les relations humaines ? Quel alphabet résiste aux contradictions de l'individu ? Quelle force verbale exprime le véritable deuil, celui du déclin et de la mort ?

Chaque instant exige son propre vers, et les énoncés sont innombrables, en fonction du talent personnel, de la sensibilité, des idées, de l'imagination de l'auteur. C'est d'ailleurs ainsi que s'explique le trésor de la poésie versifiée. Les voix du poète sont nombreuses, mais toujours dans le respect des lois du langage.

Cependant c'est là, dans la marge blanche de chaque page, que vit son silence, c'est de lui qu'il part, à lui qu'il aboutit. Le silence comme refuge et espoir.

Le rameur héroïque prend la mer sans boussole. Souhaitez que chaque vague laissée derrière lui forme un vers. Devant lui, la vision de l'océan.

Athina Papadàki
Athènes, janvier 2013

Traduit
par Michel Volkovitch

Τα ποιήματα της βραδιάς Les poèmes de la soirée

ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΡΟΧΥΤΗ

Ω τελετή των δακτύλων
ω μπουγάδα
Εκεί το σαπούνι το πράσινο, γροθιά πηχτού λαδιού

στο μάρμαρο.
Εκεί το τολμηρό λουλάκι, σχεδόν σαν παράβαση
στα ύδατα τα χωρικά του άσπρου.
Όπου
η πλάτη εξατμίζεται
σε τι τοπία!
Της αλισίβας και του μαύρου καζανιού οι καπνοί.
Τα υδραγωγεία ξεκινάν απ' τη σπονδυλική μου στήλη.
Βραδιάζει στο βαζάκι του γλυκού.
Νεφέλες, νεφέλες βραστού, φέρνουνε στην κουζίνα

το χειμώνα.
Τι πρόσφερα λοιπόν; Μια διακόσμηση.
Για λίγο αποσύρομαι.
Κι αλλάζει του μωσαικού η παλίρροια.

Η άλλη όψη.
Στο πανέρι, φρέσκιες μελιτζάνες
νέες χήρες
σπάνε το πένθος τους με λίγο μοβ,
Με προτρέπει
έν' αχνιστό πιάτο πορτοκάλια.
Όμως
τα λέπια του ψαριού στο νεροχύτη,

τη προσωρινότητα.

L'ÉVADÉE DE L'ÉVIER

Ô cérémonie de doigts
ô lessive.
Là le savon vert, coup de poing d'huile épaisse
au marbre.

Là l'indigo hardi, quasi violation
des eaux territoriales du blanc.
Où le dos
s'évapore
en quels paysages!
Fumées de la soude et de la noire lessiveuse.
Les aqueducs partent de mes vertèbres.
Le soir tombe sur le pot de confiture.
Nuées, nuées bouillies, amenant dans la cuisine
l'hiver.

Qu'ai-je donc apporté? J'ai décoré.
Je me retire un instant.
La marée du carrelage s'inverse.

L'autre face.
Dans le panier, les aubergines fraîches
sont de jeunes veuves
rompant leur deuil d'un rien de mauve.
Des oranges dans une assiette fumante
m'incitent.
Mais
les écailles du poisson dans l'évier,

quelle précarité.

Τα ρλεφαρα μου κλείνουν προς το μάταιο.
Σηκώνω στο φως τα κρυστάλλινα ποτήρια,
είναι καθαρά;
Γωνιές διαμαντιού ρίχνουν στο πρόσωπό μου,
σκοτεινό
σαν ένα ρυάκι τους γλιστρά.
Οι πασχαλιές, οι πασχαλιές της Λαϊκής
με προεκτείνουν μέχρι τον παράδεισο.
Σώσε τους κραδασμούς μου, αμνάδα των ατμών.

Mes paupières se ferment vers ce qui est vain.
Je lève à la lumière les verres de cristal,
sont-ils propres?
Ils me lancent des éclats de diamant
et mon visage obscur
tel un torrent les évite.
Les lilas, les lilas du marché
jusqu'au paradis me prolongent.

Sauve mes secousses, brebis des vapeurs.

ΣΙΔΕΡΩΜΑ

Σύννεφα σε σχήματα μυαλού
κωπηλατούν στο καθαρό τζάμι
καθώς το γαλάζιο ορθώνεται
σιδερώνω
εξατμίζοντας ριπιδωτά ένα νωπό πουκάμισο.

Η τάξη των πραγμάτων μ' απωθεί.
Βαριά μια άγκυρα μ' ονομάζει βυθό, άρα ειμ' αναγκαία.

Ωστόσο
διαστέλλομαι προς τη λιποταξία λες και δεν πέρασα
ποτέ απ' τις γραμμές των Κρίνων.
Ετούτος, να ετούτος
ο πλανήτης μας με τις πολύτιμες ανάγκες!
Τι αντοχή για να μην υποκύψω σ' έντιμη νοικοκυρά.

Χρόνια τώρα
το καλάθι της μπουγάδας
με τα ρούχα σαν κουλουριασμένα αρνιά
μ' αρπάζει
καταβροχθίζει το τραγούδι μου.
Σχεδόν με πιάνει πανικός.
Ψάχνω να βρω ένα όνομα για τους γυμνούς μου αγκώνες.

Καθώς
το έπιπλο σιωπηλό
κοιτάζει προς τη θάλασσα
και το ακουμπώ,
η σκόνη του στα δάχτυλά μου είναι μια μεγάλη
συντροφιά.

REPASSAGE

Des nuages en forme de cerveau
rament sur la vitre lavée
tandis que le bleu se dresse
je repasse
par vagues de vapeur une chemise fraîche.

L'ordre des choses me repousse.
Une ancre lourde me nomme profondeur, donc je suis
nécessaire.

Pourtant
je me dilate vers la désertion comme si
jamais je n'étais passée par les lignes des Lys.
La planète, ah la planète que voici
et ses besoins précieux! Quelle résistance pour ne pas devenir,
vaincue, honnête ménagère.

Depuis des années
le panier de la lessive
plein d'habits agneaux pelotonnés
m'empoigne
engloutit ma chanson.
C'est presque une panique.
Je cherche un nom pour mes coudes nus.

Tandis
que le meuble en silence
regarde la mer
moi m'appuyant dessus sa poussière
à mes doigts est une compagne sûre.

Επαναφέρω τη μνήμη στα πράγματα.
Το ξύλο ή το γυαλί
την αγάπη διαισθάνεται και λάμπει.
Ακόμα και το ξεσκονόπανο
στο σκοινάκι του μπαλκονιού, το νοιάζομαι
έτσι πλυμένο
τους βαμβακερούς κάμπους της Βοιωτίας
θα θυμάται, σκέφτομαι.
Νοικοκυρά, τίτι στο τίτι
η σκόνη με ασφαλοστρώνει
υποχωρώ
ώσπου
κεφάλι
ρούχα
πόδια
διαφεύγουν ατημέλητα προς την αφάνεια.

Απο την "Αμνάδα των ατμών"

ÉPOUSSETER

Je rends la mémoire aux choses.
Le bois et le verre
sentent mon amour et resplendent.
Même le chiffon
sur le fil du balcon, je m'y intéresse
il doit ainsi lavé, pensé-je
se souvenir de la Béotie
aux plaines cotonneuses.
Ménagère, étoffe sur étoffe
la poussière me macadamise
je recule
à tel point
que tête
et jambes
et vêtements
s'enfuient sans ordre vers l'absence.

(La brebis des vapeurs)

ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ

αυτό το πρώτο κατοικίδιο.
Ταπεινή στο βαμβακερό
γνέθοντας το λευκό μέχρι να γίνει Πασιφάη
σ' όλη την έκταση.
Το βρέφος αγκαλιάζει το μαστό
Βαρύς
σαν προφήτης κατεβαίνει
το μέλλον δίχως γενειάδα κι ωστόσο σοφό.

Πριν απ' τη γνώση
η αγάπη
σαν κέρατο σφηνώνεται στο σώμα.

Ο δρόμος για την Ιερή πληγή.

Γάλα

Άγγιγμα.

MATERNITÉ

Lait

première bête familière.
Humble dans le cotonneux
filant le blanc pour devenir Pasiphaé
sur toute l'étendue.
L'enfant serre le sein
lourd
il descend tel un prophète
l'avenir sans barbe et pourtant sage.
Toucher.

Avant la connaissance
l'amour
telle une corne dans le corps s'enfoncé.

La route vers la blessure sacrée.

η πρώτη γέννα μου.
 Το μάλαμα που θα υποτασσότανε σε βέρα.
 Πάνω απ' των λιμανιών τα περιδέραια
 έναστρη
 κι ακατοίκητη
 Χαρά.

Όμως απορία με βάραινε.
 Τύλιγε σαν ψιλή βροχή
 τα αυστηρά βουνά,

γλιστρούσαν

γλιστρούσαν

και φεύγαν από δίπλα μου
 Κυρίες δυο με μαύρο βέλο.
 Υψωνόμουν
 Σαλώμη του διαστήματος.
 Απ' τις κοτσίδες
 μέχρι κάτω τη μεγάλη παράσταση
 των ανοιγμένων ποδιών,

η έκσταση,

γνέθοντας ως και την αναπνοή μου.
 Το αίνιγμα με άνοιγε
 σε βέργες μέντας.
 Ριπιδωτή

η τιμωρία με πρόλαβε.
 Έπεσα κι έσπασα σαν αρχαίο μάρμαρο.

Από το « Γή και πάλι»

LE SANG

Mon premier accouchement.
 L'or qui allait se plier en alliance.
 Au-dessus des colliers des ports
 étoilée
 inhabitée
 la joie.

Enveloppant telle une pluie fine
 les montagnes sévères,

qui glissaient

glissaient

et s'éloignaient de moi
 deux dames voilées de noir.
 Je me dressais
 Salomé de l'espace.
 Depuis les tresses
 jusque plus bas au grand spectacle
 des jambes ouvertes,

l'extase,

fileuse de mon souffle.
 Le mystère m'ouvrait
 à des rameaux de menthe.
 Eau frissonnante
 le châtement m'a rattrapée.
 Tombant je me suis brisée tel un marbre antique.

(Terre à nouveau)

ΦΥΓΗ ΠΑΝΑΚΡΙΒΗ

Υπέρμετρα με καταχράστηκε το μαύρο.
 Μη μ' εμπιστεύεστε λοιπόν
 κι εγώ
 όπως τ' αποδημητικά
 που ελευθερώνουνε τόν ίσκιο τους
 ρίχνοντας νύχτα
 στην πρωινή πατρίδα.

Άγραφος νόμος μέσα μου το πένθος.
 Παιδί κιόλας του υποτάχτηκα.
 Μ' όλα του αινίγματος τα αιμοφόρα αγγεία.

ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ

Θα πεθάνω
 ηλανόδια
 με φλέβες
 ποινές
 στο μηδέν.

Στο μηδέν προσχωρώ, το ακέραιο πένθος.

Απο το «ωχροτάτη εως λευκού»

FUITE ONÉREUSE

Démesurément les ténèbres
 ont profité de moi.
 Ne m'accordez donc pas
 votre confiance, je suis comme les migrateurs
 qui délivrent leur ombre
 en couvrant de nuit
 leur patrie matinale.

Le deuil en moi, loi non écrite.
 Je m'y suis soumise dès l'enfance.
 Par tous les vaisseaux sanguins de l'énigme.

VOYAGE SECRET

Je mourrai
 itinérante
 les veines
 punitions
 d'être à zéro.

Au zéro je parviens, deuil intégral.

(Livide, presque blanche)

ΤΟ ΜΥΡΩΔΙΚΟ

Στο θάνατο με φέρνει πιο κοντά
κάθε καινούριο ρούχο που αγοράζω,
από βιτρίνα σε βιτρίνα
κι από ερωμένο σ' εραστή.
Γυμνή ντυμένη δεν αλλάζει,
στιγμιαίο θήραμα.

Αν σε φυγή τραπάω;
Σύσσωμο το είναι μου μ' επαναφέρει στην τάξη.
"Ίσως τα τριαντάφυλλα μου δώσουν άφεση αμαρτιών,
ως κα ξερά διαταράσσουν με το άρωμα.
Προτείνω ένα λουλούδι για το κοιμητήρι μου
κι όποιος το θυμηθεί.

ΙΕΡΗ ΑΓΝΟΙΑ

Θρυλούμαι αδέσποτη με παλτό αμαρτία στην πλάτη.
Μη μου προσάπτετε θάρρος ή όνειρο
αν δείτε τις γόβες μου
τσούλες σ' αγρύπνιας πάτωμα.
Μια πυρκαγιά προσωπική ν' αποκτήσω θέλησα.
Δεν ήξερα
πρώτα πώς έπρεπε να κάψω τον παράδεισό μου.

AROMATE

Me rapproche de la mort
tout vêtement nouveau,
de vitrine en vitrine
d'amoureux en amant.
Nue vêtue rien ne change,
proie d'un instant.

Si je prends la fuite?
Mon être tout entier me rappelle à l'ordre.
Les roses me donneront peut-être l'absolution,
même sèches leur parfum nous trouble.
Pour mon cimetière je propose une fleur,
s'en souviennne qui pourra.

SAINTE IGNORANCE

Je deviens légende qui s'égaré, sous un manteau de
péché.
Ne me reprochez pas le courage ou le rêve
si vous voyez mes sandales
ces traînées sur plancher d'insomnie.
Un incendie personnel, voilà ce que je voulais.
Je ne savais pas que d'abord
je devais brûler mon paradis.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΒΙΤΡΙΝΑΣ

Τι απεργία χαράς τα πολυκαιρισμένα υφάσματα
στα σκονισμένα ράφια.
Κρατούν αιχμάλωτο να ρακοσυλλέκτη ημίλευκο
λες κι είν' αυτός που έβαλε σε κίνδυνο τη λάμψη.

Απο τη "Λέαινα της βιτρίνας"

Στον Ferchat

1.
Σέβομαι τη σιγή, έρχεται απ' το σύμπαν.
Σπάνιο έδεσμα του ποιητή,
λίγο πριν μπει στον λέξεων
Τα μαύρα ρούχα.

2
Όσο ζήσουν οι στίχοι μου.
Αρκεί πού εγώ επέζησα χάρη σ' αυτούς.

3
Με διακατέχει το δέος της τελείας.
Το επόμενο άρρητο
την πιο πένθιμη ψυχή μου απαιτεί.
Τόσο, ώστε να επιδιώκω την ήττα.

INSTANTANÉ DE VITRINE

Quelle grève de la joie, ces étoffes défraîchies
dans la poussière des étagères.
Elles tiennent un chiffonnier blanchâtre prisonnier
comme s'il mettait en danger la lumière.

(La lionne dans la vitrine)

LES SILENCIEUSES

À Ferchat

1
Je respecte le silence, il vient de l'univers.
Aliment rare du poète,
peu avant qu'il endosse
les habits noirs des mots.

2
Tant que vivront mes vers.
J'ai survécu par eux, cela suffit.

3
Ce qui m'obsède : la crainte du point final.
L'indicible qui suit
exige mon âme la plus endeueillée. Assez
pour convoiter la défaite.

4

Πόσο με δεσμεύετε γράμματα
όταν ή σιγαλιά με καλεί.
Και ειδικά τα σύμφωνα,
κοτρόνια πέφτουν στην κυκλοφορία των θαυμάτων.
Πώς ν' αποδώσεις με την αλφαβήτα
το βασιλικό τον ποιητή,
σ' ευρεία κυκλοφορία
θέτει δωρεάν το άρωμα.
Η πιο γενναία της γλώσσας πράξη
είναι ή σιωπή.

5

Γενέθλια γη δίνει στις λέξεις η φωνή.
Στίχοι πού δεν αρθρώθηκαν,
χωρίς πατρίδα στίχοι.

6

Αλάητος κρατάς τα μουσικά
σαν ουρανός πού ερωτεύτηκε
και δεν του πέφτουν τ' άστρα.

Απο «Τα σιωπηλά»

4

Lettres, comme vous m'emprisonnez
quand le mutisme m'appelle.
Et les consonnes surtout, pierres tombées
dans la circulation des miracles.
Comment rendre par l'alphabet
le basilic, ce poète
qui fait circuler gratis
le parfum.
La plus grande vaillance de la langue
est le silence.

5

Leur terre natale vient aux mots par la voix.
Vers que nul ne prononce,
vers sans patrie.

6

Muet tu gardes les secrets
comme un ciel tombé amoureux
sans que ses étoiles ne tombent.

ΚΑΤΑΣΑΡΚΟ ΠΟΙΗΜΑ

Όλα από μια κλωστή κρέμονται ως και τα δέντρα,
όταν αόρατα μετακινούνται
τη θέση τους δίνοντας στη θηλυκή φύση του αέρα,
να γεννηθεί ξανά ένας αιώνας χλωροφύλλης.
Οι πεταλούδες ανεβάζουν τη στάθμη της άνοιξης
από λουλούδι σε λουλούδι
μετακινείται η αιωνιότητα,
αλλά με την πραγματικότητα του πάγου χτυπά.
Ελαφρά υψώνεται το νερό
παίρνοντας βέρες απ' τα δάχτυλα,
ενώ κορίτσια λογοδοτούν στον καθρέφτη τους
μέχρι να γίνουν νύφες.
Με τις αισθήσεις σκοτεινές κάτω απ' τ' αστέρια,
τα όνειρα.
Διατελούμε δρομείς προς την αγέννητη χλόη του
κόσμου.

POÈME À MÊME LA PEAU

Tout ne tient qu'à un fil, même les arbres,
quand invisibles ils bougent, faisant place
à la nature féminine de l'air, que renaisse
un siècle de chlorophylle.
Les papillons élèvent le niveau du printemps
de fleur en fleur
l'éternité bouge
mais se cogne à la réalité des glaces.
Légèrement l'eau monte
prenant les alliances aux doigts, tandis
que des filles rendent compte à leur miroir
jusqu'à être mariée.
Sous les étoiles sensations obscures,
les rêves. Notre office : coureurs
vers la végétation encore à naître du monde.

ΣΤΑΧΤΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΑΧΤΗ

Πέφτει, πέφτει η υδρόγειος
με όλα τα πετούμενα και τα ευώδη,
σταγόνα λάδι στο πάθος μου.
Την κακή μου φήμη την οφείλω στη φωτιά.
Όμοια σαν όλα τα μοιραία
στρατιές ονείρων κινητοποιεί
μέχρι να μαυρίσει σα χορτάρι την ουτοπία.
Κάποτε ανασταίνεται κι αυτή
απ' του ιδρώτα τον ορίζοντα γαζέλα,
να ξεσηκώσει πάλι τον ξερό αέρα
μεσ' από τα σκίνα.
Σε ό,τι φλέγεται ανώφελα πιστεύω.
Παροδική και άναυδη
βλέπω θηλαστικά να λαμπαδιάζουν
στο πανηγύρι του γάλατος.
Είμαι πανάκριβη,
δεν εγγυώμαι παρά μόνο τη στάχτη.

Από το « Η άγρυπνη των ουρανών »

CENDRE ET CENDRE ENCORE

Il tombe, il tombe, le globe
avec tout ce qui vole ou sent bon, goutte d'huile
sur ma passion.
Ma sale réputation je la dois au feu.
Égal comme toute fatalité
il met en branle des armées de rêves
jusqu'à noircir l'utopie comme de l'herbe.
Elle aussi parfois ressuscite
gazelle venue des horizons de la sueur,
pour secouer à nouveau l'air sec
à travers les lentisques.
Je crois à ce qui brûle en vain.
Au passage, interloquée
je vois flamber des mammifères
à la fête du lait. Je suis
hors de prix,
je ne garantis rien, que la cendre.

(L'éveillée des cieux)

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ένα κεράκι άναψα στο χάραμα του κόσμου
κι είδα τη ρίζα του νερού
όπου το άνθος άυλο
ακόμα μες στη ζυγαριά της χλωροφύλλης
και των αρωμάτων.
Το τίποτα το παν κάνω ν αρθρώσω
Κύριε, μην προσδοκάς τόσα απ' τα νιάτα μου
γιατί νεότερη αν γίνω θα πεθάνω.

SUPPLIQUE

J'ai allumé une chandelle à l'aurore du monde
et vu la racine de l'eau
où la fleur encore est immatérielle
dans la balance entre chlorophylle
et parfums.
J'essaie d'articuler le Tout au néant.
Seigneur, n'attends pas trop de ma jeunesse
car si je rajeunis je meurs.

Άλλα τι είναι η πείνα;
Τα λαγωνικά με το βασιλικό ασπρόμαυρο
από σκόνης γκρεμούς
ερχόμενα και με άλματα
το ακίνητο θήραμα
αιφνίδια με ρίγος τρόμου κηλιδώνουν.

Το αίμα χάνεται σε μυρωδικά και ατμούς,
στη λαμπερή τραπεζαρία
με πορσελάνης συμπεριφορά,
τριάντα πόντοι μόνο το μαχαίρι απ το πιρούνι.
Γεύση αόρατη προσφερόμενη σε δαντέλα ορατή,
με άνθη, οίνο και πουλιά.

Υψη αλωμένη από την ύλη
μέχρι τα έσχατα του σκελετού,
το αδηφάγο αδημονεί κι ορίζει θνητή τη ζωή μας.

Από τη «Βασιλίδα του εξώστη»

LA DÉCORATION DU REPAS

Mais qu'est-ce que la faim?
Les lévriers au noir-et-blanc royal
venus de gouffres
de poussière d'un bond
vers la proie immobile
d'un frisson de terreur soudain la souillent.

Le sang se perd en aromates et vapeurs,
dans l'éclatante salle à manger
se comportant comme la porcelaine,
trente centimètres de couteau à fourchette.
Goût invisible offert sur la dentelle visible,
avec des fleurs, du vin, des oiseaux.

Matière conquise par la matière
jusqu'aux tréfonds du squelette,
goinfrerie se morfond et décrète notre vie mortelle.

(Balcon royal)

ΚΩΠΗΛΑΤΗΣ ΟΝΕΙΡΩΝ

Έπεσε ο καταπέλτης
και ο ταξιδιώτης πάτησε ξηρά.
Έσταζαν από πάνω σύννεφα αργά
παλμό τόπου ο άντρας να σφυγγομετρήσει.
Καλά του πήγαινε για κυνήγι ο ρυθμός
και απ το πραγματικό
τοιμάστηκε να θησαυρίσει.
Όπλισε αλλά δίστασε,
όταν κατάματα κωπηλάτης ονειρών
σε βάρκα τον προσκάλεσε προς κεκαλυμμένο.
Έσκυψε το κεφάλι ο άξιος και πήδηξε.
Στη χίμαιρα.

RAMEUR DE RÊVES

La catapulte tomba
et le voyageur toucha terre.
des nuages lents là-haut s'égouttaient
pour que l'homme prenne le pouls du lieu.
Le rythme était le bon pour la chasse
et il s'apprêtait
à puiser dans le réel.
Il arma mais hésita,
lorsque droit dans les yeux un rameur de rêves
en barque l'invita vers le dissimulé.
Le méritant baissa la tête et sauta.
Dans la chimère.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Θα πουν ότι ήρθα ανάμεσά σας,
εγώ, ένα τίποτα, γιος του τίποτα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ - ΙΩΝ

Χωρίς φίλους
παιδιά
εστία
αφέντη.

Χωρίς έρωτα
βιβλία
ΑΦΜ.

Χωρίς ίχνη
στόχους
κήπο
όπλο
στολή.

Ο Κανένας.

IDENTITÉ MALGRÉ TOUT

On dira que je suis venu parmi vous
moi, un néant, fils du néant.
Euripide, Ion

Sans amis
ni enfants
ni foyer
ni maître.

Sans amour
ni livre
ni impôts.

Sans traces
ni projets
ni jardin
ni fusil
ni uniforme.

Mon nom, Personne.

ΧΟΙΡΟΙ

1
Εγώ εδώ
τα γουρούνια απέναντι,
μικρή απόσταση,
αλλά μας χωρίζει ποτάμι.

Ωθούν το χώμα
να θολώσει το νερό,
αστάθμητο καθώς τα όνειρά μου.
Βουτάει ο ανάληγτος και πνίγεται,
στην πιο διάφανη σταγόνα.

2
Μεστοιχία και ακούγονται.
Γρυλίζουν, σπρώχνουν
με λίπος ιδιωτικό
το κοινό οικοδόμημα.
Ζητούν να εισβάλλουν στον πλάνητα,
σε γούρνα κατουράει
τα κεκτημένα του κόσμου.

POURCEAUX

1
Moi ici
les porcs en face,
faible distance
mais un fleuve nous sépare.

Ils poussent la terre
pour avoir une eau trouble,
insondable à l'image de mes rêves.
L'insensible plonge et se noie,
dans la goutte la plus cristalline.

2
Mur mitoyen, on les entend.
Ils grognent, bousculent
avec leur graisse privée
le bâtiment commun.
Ils cherchent à envahir la planète,
elle pisse dans un bassin
les acquis du monde.

Καθόταν κατάχαμα.
Ήταν η ειμαρμένη της γωνίας,
από το πουθενά στο επαναληπτικό εδώ.

Μισάνοιχτη μόνο η παλάμη
κι έλαμπε η χρυσαφένια βέρα.
Της παλαιότερης ζωής δρομέας,
τερμάτισε στη ζητιανιά.

Από το «προς άγνωστον»

Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ

Με ακάθεκτα αυτοκίνητα
και πολυτελή σκυλιά
τον οίκο ασφαλίζει.
Φώτα επίσης έχει απλωμένα,
τα σημεία του ορίζοντα
ξάγρυπνα να κρατά.
Και όρισε
ζούγκλα να καταστήσουν τον κήπο.
Στον χαλασμό και τον κονιορτό
όπου διέπραξε,
το μόνο στέρεο σώμα.
Αυτός.

MENDIANTE

Assise par terre.
C'était la fatalité du coin de rue,
de nulle part à l'ici qu'on répète.

Seule à moitié ouverte sa main
où brillait l'or de son alliance.
Elle avait, dans la course de l'ancienne vie
terminé mendiante.

(À un inconnu)

LE MAÎTRE ABSOLU

Avec ses impétueuses
voitures ses chiens de luxe
il rend sûre sa maison.
Il a aussi étalé des lumières
pour tenir éveillés
les points cardinaux.
Il a ordonné
que le jardin soit changé en jungle.
Dans la ruine et la poussière,
son œuvre,
seul corps solide.
Lui.

NOUVEAU RICHE

Νεόχτιστο έχει
και νεόπλουτου καρδιά αυτός.
Εξάλλου κανένας ανέκαθεν
πλούσιος,
ακόμα και ο Κροίσος
παιδί της μοίρας στάθηκε.
Ύψωσε σπίτι ως ιδιοκτήτης
από πενίας φλουριά.
Και όλα, μα όλα
τα λαμπερά
όπως αδέλφια του στέγασε,
με πόρτα αλαζονείας
κλειδωμένα.
Ως και τη θάλασσα
πίστεψε
πως συμμαζεψε
σε πισίνας νερά.
Το άπειρο
έμεινε απ' έξω.
Του οίκου σκιά.

NOUVEAU RICHE *

Il a une maison nouvelle
et un cœur nouveau riche.
D'ailleurs depuis toujours
aucun riche
même Crésus
n'a été l'enfant du destin.
Propriétaire il a monté sa maison
à coups de pièces d'or du pauvre.
Et a tout recueilli,
toutes choses qui brillent
comme ses frères et soeurs,
derrière une porte d'arrogance
fermée à clé.
La mer elle-même
il a cru
l'avoir contenue
dans les eaux de la piscine.
L'infini
est resté dehors.
Ombre de la maison.

* En français dans le texte.

Αποκαλύφθηκε επιτέλους.
Με κτήνους αγριότητα
επιβάλλεται και επιτηρεί.
Ακόμα κι αν μιλήσεις
για λευκά αρνιά,
να χάσεις κινδυνεύεις
το δικό σου δέρα.
Όχι να μην ελπίζεται.
Τέλειωσε κι η νοσταλγία του Θεού,
και των χρυσόμαλλων προβάτων.

ΠΑΡΑΚΟΡΗ

Γυναίκα ριγμένη
στα ξένα χέρια,
όπως το χαμομήλι
στο βραστό νερό.
Καταπραΰνει,
παίρνοντας στ' άνθη του
τον πόνο των άλλων.

FINIE L'ATTENTE

Il s'est révélé enfin.
Avec une rudesse bestiale
Il s'impose et contrôle.
Même si l'on parle
d'agneaux blancs,
on risque de perdre
sa propre toison.
Non pas d'espoir.
Finie la nostalgie de Dieu,
et des moutons d'or.

SERVANTE

Femme jetée
en des mains étrangères,
comme la camomille
dans l'eau bouillante.
Elle apaise,
recueillant dans ses fleurs
la douleur des autres.

ΔΡΑΠΕΤΗΣ

Από κόσμο τύρφης κα αόρατος,
ο ερχόμενος,
πέφτει πάνω σε σπίτια
ευδαίμονα και τόσο μαλθακά.
Ούτε φαντάζονται πως εισχωρεί
σε κήπους θρεμμένου καλά, ο φυγάδας.
Φυγάδας
από ολέθρου βουνά.
όπου μακρόβιο μόνο
το ψωμί επιζούσε.

ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ

Βαδίζω ξυπόλητη
ανάμεσα στα φθινοπωρινά σαλιγκάρια,
μην τα λιώσω.
Απόσταση να πάρω
από την βαναυσότητα των καιρών.
Εξάλλου με συμφέρει
η αβρότητα.
Ποιος ξέρει,
ίσως αργότερα
τα μαζέψω.
Εκλεκτή τροφή.

ÉVADÉ

Venu d'un monde
de tourbe, sans être vu,
il tombe sur des maisons
prospères et tellement molles.
Je ne peux imaginer comment il s'introduit
dans des jardins bien nourris, le fuyard.
Fuyard
de montagnes funestes
où le pain à la longue vie
seul survivait.

CONTRADICTIONS

Je marche pieds nus
entre les escargots d'automne,
ne pas les écraser.
Je dois prendre mes distances
avec la rudesse de l'époque.
D'ailleurs j'ai intérêt
à la douceur.
Qui sait,
plus tard peut-être,
je les ramasserai.
Mets délicieux.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΣΩΤΑΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

Κόπηκε η αριστερή πλευρά μου ξαφνικά.
Και η άλλη εξήλθε,
αργά βαδίζοντας
προς την ευδαιμονία του κήπου.
Με χαρά,
σε φιάλη κρατώ
την επώαση νέων άστρων.
Μήπως δεν το γνωρίζατε,
πως στερεώματα
και στερεώματα
ενυπάρχουν εντός μας;

ΜΥΣΤΙΚΗ ΓΑΛΗΝΗ

Κατατρεγμένο
αλλά ασύλητο
το κέντρο.
Ήλιος παρηγορητικός
κατέρχεται στα βάθη μας,
καθώς σανό
σε γη προβάτων.
Μας τρέφει με εγκράτεια
και γαλήνη.
Παίρνουμε τον καιρό αγκαλιά.
Και κάπου κάπου
Μειδιούμε.

VERS L'UNIVERS INTÉRIEUR

Mon côté gauche coupé soudain.
Et l'autre s'en est allé,
marchant lentement
vers le bien-être du jardin.
Joyeusement,
dans un flacon je tiens
l'incubation de nouvelles étoiles.
Vous ne saviez donc pas
que des firmaments
et des firmaments
en nous coexistent ?

SÉRÉNITÉ INITIATIQUE

Persécuté
mais préservé
le centre.
Un soleil consolant
descend dans nos profondeurs,
comme le foin
sur une terre à moutons.
Notre nourriture est sobre
et sereine.
On prend le temps dans ses bras.
Et de temps en temps.
On sourit.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΛΙΤΟ ΓΕΥΜΑ

Από την ατραπό
των μυρμηγκιών,
δεν συγκρατώ
μονάχα την αυτάρκεια.
Μα περισσότερο
η ελάχιστη ποσότητα
που κουβαλούν με συγκινεί.

Ό,τι δεν καταδέχτηκα
και σκουπίδι πέταξα
στην αυλή.
Πώς επανέρχονται τώρα
τα ψίχουλα,
βασίλειο μιας παλάμης.

Από το «Με λύχνο και λύκους»

IDÉE DE REPAS FRUGAL

Du sentier
des fourmis
je ne retiens pas
seulement l'autarcie.
Mais c'est la quantité
infime qu'elles transportent
qui m'émeut le plus.

Ce que je n'ai pas daigné accepter
que j'ai jeté aux ordures
dans la cour.
Comme elles reviennent maintenant
les miettes,
royaume dans une main.

(Avec lanterne et loups)

Απο το : "Mysterious Baths" τίτλος απο πίνακες του
Giorgio de Chirico
Στον Giorgio de Chirico

1

Απαλά το ξύλινο πάτωμα
με ταξιδεύει
στα νερά της οξυάς.
Ελίσσομαι ανάμεσα
σε κύκνους κόκκινους
για ν' αρπάξω τη μπάλα
που μου πετάει
του φωτός ο Ποιμένας.
Όμως σύντομα φτάνω
στου χρόνου τα ρηχά,
για να γίνω ξανά
η αγαλμάτινη της πολυθρόνας.

2

Βαρύ από τη ζωή
το σώμα μου.
Ξετυλίγω τη φασκιά του,
αρχαιότατο κάματο
σε θάλασσα,
φτάνει κατά πάνω μου
και ποιος να το πιστέψει;
Με αναφιλητό.

1

En douceur le bois du parquet
m'emmène en voyage
dans les eaux du hêtre.
Je m'insinue
entre des cygnes rouges
pour attraper
la balle que me lance
le Berger de la lumière.
Mais bientôt j'arrive
dans les hauts-fonds du temps
afin d'être à nouveau
la marmoréenne du fauteuil.

2

Mon corps alourdi
par la vie.
Je dénoue ses langes,
labeur très antique
dans la mer,
il vient droit sur moi
et qui l'eût cru ?
Avec un sanglot.

À Giorgio de Chirico

3

Ήταν και άλλοι γύρω μου
κι αναζητούσανε δροσιά.
Τυραννισμένοι.
Να μάθουν ήθελαν
πότε θα λήξουν
τα οφειλήματά τους
στους αιώνες.
Ανέβαιναν τα κύματα
κατέβαιναν τα σώματα
και βούλιαζαν,
βαριά από την άγνοια.
Στ' απύθμενα βάθη.

4

Σπάει το ποτήρι.
Στο πάτωμα
χύνεται λίμνη.
Κι εγώ κωπηλατώ,
λίγο πιο έξω
από ντουλάπα καρυδιάς.
Στον πράσινο κατοπτρισμό
πέφτει η σκιά μου.
Πολλαπλασιάζεται
ο αποχαιρετισμός
ο μυρωμένος κι όλας
απ' τη νοσταλγία.
Μεσ' την αστροφεγγιά,
εγώ,
και η χαρά του ταξιδιού.

3

D'autres étaient là autour de moi
cherchant la fraîcheur.

Tourmentés.
Ils voulaient savoir quand
prendraient fin
leurs offenses
dans les siècles.
Les vagues montaient
les corps descendaient
et sombraient,
lourds d'ignorance.
Dans d'insondables fonds.

4

Le verre se brise.
Une mare
sur le sol s'écoule.
Et moi je rame,
un peu en dehors
d'une armoire en noyer.
Le reflet vert
accueille mon ombre.
L'adieu
se multiplie
que déjà embaume
la nostalgie.
Sous le ciel étoilé,
moi,
et la joie du voyage.

5
Προστατευμένοι
στη σκιά,
οι αστοί,
την ίσαλο γραμμή
με κυάλια αντικρίζουν.
Ευλογημένο λέω
το ακάλυπτο,
που μου ταιριάζει.
Ο κάθε παφλασμός
ροδίζει ορίζοντα,
για περιπέτεια,
του σώματος και του νου.
Κι ας μένει
στον αφρό
το ακατάληπτο.

6
Άνοιξαν τα σανίδια
τους ρόζους
σαν καταπακτές.
Και γλίστρησα
στις τσουλήθρες
των υδάτων.
Φτάνοντας έως τα βαθιά
γεράματα της πόλης,
αργά είδα,
τα πόδια μου,
νωπά.
Καθώς άγγιζαν
αλλοτινής ζωής
δροσιά.

5
Protégés
à l'ombre,
les bourgeois,
observent à la jumelle
la ligne de flottaison.
Je déclare béni
le découvert,
qui me va bien.
Chacun des clapotis
rosit l'horizon
en vue d'aventures
du corps et de l'esprit.
Même si demeure
à la surface
l'indéchiffrable.

6
Les planches ont ouvert
leurs nœuds
comme des trappes.
Et j'ai glissé
dans les traîneaux
des eaux.
Arrivant dans la profonde
vieillesse de la ville,
j'ai vu lentement
mes pieds,
neufs.
Tandis qu'ils touchaient
d'une vie passée
la fraîcheur.

7
Με λεπτότατες
χορδές νερού,
ένιψε τας χείρας.
Και ανοίγοντας
τις γιγάντιες κάνουλες
κάλεσε
τον υγρό δήμιο.
Τρέχει,
ζώο σε πανικό,
ο απόρρητος ρύπος.

7
Ces cordes d'eau
très fines,
il s'en est lavé les mains.
Puis ouvrant
les robinets gigantesques
il a appelé depuis l'infini
le bourreau liquide.
Et s'écoule,
bête affolée,
la saleté secrète.

ΙΗΣΟΥΣ

Τίποτα δεν έφυγε
από τη θέση του.
Όλα με του σταυρού
τα καρφιά.
Κι εκείνο το σεντόνι
της αποκαθήλωσης
απ' της συκιάς το γάλα.

ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣ

Όταν οι άλλοι
με άρματα και σπαθιά
πολεμούσαν.
Εκείνος έστρωσε
τον μανδύα
στα κύματα
και πέρασε τον Ωκεανό.
Με το αλάτι τριγύρω του
να μετατρέπεται
αργά σε μάρμαρο.
Άγαλμα έγινε στους αιώνες,
που τα σκυλιά στη βάση του
κατουρούσαν.

JÉSUS

Rien n'a quitté
sa place.
Partout les clous
de la croix.
Et le drap
de la Descente
du lait du figuier.

STATUE

Tandis que les autres
armés de pied en cap
faisaient la guerre.
Étalant
son manteau
sur les vagues
il traversait l'Océan.
Le sel autour de lui
lentement se transformait
en marbre.
Il est devenu statue dans les siècles,
et les chiens sur son socle
pissaient.

ΔΕΣΜΙΟΣ

Μόνος
περιμένει στην ακτή.
Να παραλάβει,
να υποδεχτεί;
Και να
σήμερα η φουρτούνα
του φέρνει
τρία κόκκινα ρόδια.
Έπαθλα παλαιών ημερών.
Κι αναρωτιέται
ο γενναίος.
Άραγε θ' αξιωθεί
νέα τόλμη ξανά.

Από το «Θαύμα ιδέσθαι»

CAPTIF

Seul sur le rivage
il attend.
De recevoir
de recueillir ?
Et voilà
qu'aujourd'hui la tempête
lui apporte
trois grenades rouges.
Récompenses de jours anciens.
Et le valeureux
s'interroge.
Lui sera-t-il donné
une audace
nouvelle ?

(Voyez la merveille)

Ποιητικά περιεχόμενα

Εισαγωγή :

Οι φωνές του ποιήματος

- ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΡΟΧΥΤΗ
- ΣΙΔΕΡΩΜΑ
- ΞΕΣΚΟΝΙΖΟΝΤΑΣ
- ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ
- ΤΟ ΑΙΜΑ
- ΦΥΓΗ ΠΑΝΑΚΡΙΒΗ
- ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ
- ΤΟ ΜΥΡΩΔΙΚΟ
- ΙΕΡΗ ΑΓΝΟΙΑ
- ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΒΙΤΡΙΝΑΣ
- Στον Ferchat
- ΚΑΤΑΣΑΡΚΟ ΠΟΙΗΜΑ
- ΣΤΑΧΤΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΑΧΤΗ
- ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ
- Ο ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ
- ΚΩΠΗΛΑΤΗΣ ΟΝΕΙΡΩΝ
- ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ
- ΧΟΙΡΟΙ
- ΕΠΑΙΤΗΣ
- Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ
- NOUVEAU RICHE
- ΤΕΛΟΣ Η ΑΝΑΜΟΝΗ
- ΠΑΡΑΚΟΡΗ
- ΔΡΑΠΕΤΗΣ
- ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ
- ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΣΩΤΑΤΟ ΣΥΜΠΛΗΝ
- ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΛΙΤΟ ΓΕΥΜΑ
- ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΛΟΥΤΡΑ
- ΙΗΣΟΥΣ
- ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣ
- ΔΕΣΜΙΟΣ

Sommaire de poésies

Introduction :

Les voix du poème

- L'ÉVADÉE DE L'ÉVIER
- REPASSAGE
- ÉPOUSSETER
- MATERNITÉ
- LE SANG
- FUITE ONÉREUSE
- VOYAGE SECRET
- AROMATE
- SAINTE IGNORANCE
- INSTANTANÉ DE VITRINE
- LES SILENCIEUSES
- POÈME À MÊME LA PEAU
- CENDRE ET CENDRE ENCORE
- SUPPLIQUE
- LA DÉCORATION DU REPAS
- RAMEUR DE RÊVES
- IDENTITÉ MALGRÉ TOUT
- POURCEAUX
- MENDIANTE
- LE MAÎTRE ABSOLU
- NOUVEAU RICHE
- FINIE L'ATTENTE
- SERVANTE
- ÉVADÉ
- CONTRADICTIONS
- VERS L'UNIVERS INTÉRIEUR
- IDÉE DE REPAS FRUGAL
- MYSTERIOUS BATHS
- JÉSUS
- STATUE
- CAPTIF